

Minister Aktywów Państwowych

Jakub Jaworowski

BM.I.053.8.2025

IK: 1060426

Warszawa, 20 lutego 2025 r.

**Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej udzielam odpowiedzi na interpelację K10INT7220, Pana Dariusza Mateckiego Posła na Sejm RP oraz grupy Posłów, z dnia 8 stycznia 2025 roku.

Na wstępie należy wskazać, że Skarb Państwa nie jest akcjonariuszem Grupy Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A. (dalej: Siarkopol S.A. lub Spółka). Właścicielem 99,56% akcji Siarkopol S.A. jest Grupa Azoty S.A., w której to spółce Skarb Państwa posiada pakiet mniejszościowy (33%) akcji.

Dodatkowo podkreślam, że z uwagi na publiczny charakter Grupy Azoty S.A., Minister Aktywów Państwowych nie ma uprzywilejowanej pozycji w dostępie do informacji wykraczających poza raporty bieżące i okresowe, podawane przez tę Spółkę do publicznej wiadomości.

Wykonując uprawnienia właścicielskie zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, Minister Aktywów Państwowych nie posiada kompetencji w zakresie podejmowania bezpośrednich decyzji oraz ingerowania w bieżącą działalność zarządów spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz spółek od nich zależnych. Wszelkie kwestie związane z prowadzeniem spraw Spółki niezastrzeżonych powszechnie obowiązującymi przepisami prawa lub postanowieniami statutu dla Walnego Zgromadzenia lub Rady Nadzorczej należą do kompetencji Zarządu. Wobec powyższego należy stwierdzić, że działania i decyzje związane z polityką inwestycyjną w Siarkopol S.A. leżą w gestii Zarządu tej Spółki, ewentualnie Zarządu spółki dominującej w Grupie Kapitałowej.

Niezależnie od powyższego, należy mieć na uwadze, że obecna sytuacja finansowa oraz rynkowa całej Grupy Kapitałowej Grupa Azoty S.A. (dalej: Grupa Azoty) jest bardzo trudna, co wymusza podjęcie pilnych działań naprawczych mających na celu ustabilizowanie sytuacji finansowej zarówno w poszczególnych spółkach, jak i w całej Grupie Azoty.

Decyzje Zarządu Siarkopol S.A. dotyczące redukcji zatrudnienia, wpisują się w ww. program transformacji i mają na celu dostosowanie poziomu zatrudnienia do bieżących potrzeb produkcyjnych Spółki oraz wdrażanych zmian organizacyjnych.

Jak wynika z informacji pozyskanych za pośrednictwem Grupy Azoty S.A., proces odbudowy stabilności finansowej Siarkopol S.A. jest utrudniony ze względu na utrzymującą się złą sytuację na rynku siarki oraz wyczerpujące się zasoby siarki w obecnej lokalizacji. Ponadto decyzje partnerów biznesowych, takie jak podwyżka ceny pary technologicznej o ponad 40%, dodatkowo utrudniają ten proces.

Powstrzymanie się od wdrożenia odpowiednich działań naprawczych w obecnej sytuacji w otoczeniu rynkowym, może spowodować trwałą utratę zdolności do regulowania zobowiązań przez Spółkę.

Odnosząc się do działań dotyczących wsparcia zwalnianych pracowników Siarkopol S.A. i środków przeznaczonych na ich pomoc w ramach programów aktywizacji zawodowej, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (dalej: MRPiPS) zapewniło, że na bieżąco

monitoruje sytuację na rynku pracy i współpracuje w przypadku zwolnień grupowych z właściwymi urzędami pracy.

W dniu 11 grudnia 2024 r. do MRPiPS przekazano informację o zamiarze przeprowadzenia zwolnień w Siarkopol S.A. – zgłoszeniem objęto 196 osób. Zwolnienia mają być realizowane w okresie styczeń – kwiecień 2025 r.

W całym 2024 r. do urzędów pracy woj. świętokrzyskiego, w którym to województwie znajduje się Siarkopol S.A., zgłoszono zamiar zwolnienia grupowo 436 pracowników, w tym samym okresie dokonano 203 zwolnień grupowych. Odnosząc to do skali kraju, liczby te dla województwa świętokrzyskiego stanowią ok. 1,2% wszystkich zgłoszeń w kraju w 2024 r. i 0,8% wszystkich zrealizowanych w 2024 r. zwolnień grupowych w Polsce.

W końcu listopada 2024 r. w urzędach pracy województwa świętokrzyskiego zarejestrowanych było 31,6 tys. bezrobotnych (r/r spadek o 0,8 tys., tj. o 2,5%). W powiecie staszowskim, gdzie znajduje się siedziba Siarkopol S.A., liczba zarejestrowanych bezrobotnych w końcu listopada 2024 r. wyniosła 1,5 tys. (r/r spadek o 0,1 tys., tj. o 5,8%), a stopa bezrobocia rejestrowanego wyniosła 6,3% (r/r spadek o 0,3 punktu procentowego).

Na finansowanie aktywizacji zawodowej bezrobotnych i poszukujących pracy, w tym także osób zwalnianych z pracy, samorządy powiatów dysponują w roku 2025 środkami Funduszu Pracy w wysokości 3 104 291 800,00 zł, w ramach przyznanych limitów na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej. Środki są przyznawane na cały rok i w transzach miesięcznych trafiają na konta powiatowych urzędów pracy.

W ramach przyznanych środków finansowane są wszystkie formy aktywizacji określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.), w tym m.in. szkolenia, staże, prace interwencyjne, roboty publiczne, czy dofinansowanie podejmowania działalności gospodarczej dla wszystkich grup bezrobotnych, w tym także dla zwalnianych z pracy. Wyboru realizowanych form aktywizacji zawodowej, w ramach łącznej kwoty ustalonej dla samorządu powiatu na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, dokonuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.

W trakcie roku, analogicznie jak w 2024, w sytuacji, gdy przyznany limit okaże się niewystarczający, samorządy powiatów będą mogły ubiegać się o dodatkowe środki z rezerwy Funduszu Pracy, będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, m.in. na uruchomienie programów dla zwalnianych pracowników. Katalog programów dostępnych w roku 2025 w ramach środków rezerwy Funduszu Pracy zostanie opracowany po wejściu w życie ustawy budżetowej na rok 2025.

W roku 2024 minister właściwy ds. pracy zabezpieczył dodatkową kwotę z rezerwy Funduszu Pracy - w wysokości 50 mln zł na działania aktywizacyjne dla powiatów, w których wystąpiły zwolnienia. Ogłoszono pięć naborów wniosków o przyznanie środków rezerwy Funduszu Pracy na finansowanie, realizowanych w wyniku diagnozy bieżących potrzeb rynku pracy, programów aktywizacji zawodowej dla zwalnianych pracowników, w tym objętych zwolnieniami grupowymi. Powiatowy Urząd Pracy w Staszowie działający na terenie, gdzie zlokalizowany jest Siarkopol S.A., nie wnioskował w 2024 r. o dodatkowe środki na powyższe programy.

Dla samorządu powiatu staszowskiego w roku 2024 minister właściwy ds. pracy przyznał środki Funduszu Pracy w kwocie 8,8 mln zł, z tego 1,2 mln zł ze środków rezerwy Funduszu Pracy na aktywizację bezrobotnych zamieszkujących na wsi. Aktualnie samorząd dysponuje kwotą w wysokości 6,8 mln zł.

Siarkopol S.A. przeprowadzając proces zwolnień grupowych jest zobowiązany do przestrzegania przepisów gwarantujących szereg środków ochrony dla zwalnianych pracowników, w tym m.in. przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (tzw. ustawa o zwolnieniach grupowych, Dz.U. z 2024 r. poz. 61), a także ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2024 r. poz. 475 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 2 ustawy o zwolnieniach grupowych pracodawca jest zobowiązany skonsultować zamiar przeprowadzenia grupowego zwolnienia z działającymi u niego zakładowymi organizacjami związkowymi. Przedmiotem prowadzonych rozmów powinny być przede wszystkim rozwiązania pozwalające na uniknięcie zwolnień grupowych lub zmniejszenie ich skali, a także dotyczące spraw pracowniczych związanych z tym zwolnieniem, ewentualnej możliwości przekwalifikowania lub przeszkolenia zawodowego pracowników, czy uzyskania przez nich objętych zwolnieniem innego zatrudnienia. Ponadto zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

- jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata;
- dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat;
- trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

Natomiast na podstawie art. 70 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pracodawca zamierzający zwolnić 50 i więcej pracowników w okresie 3 miesięcy jest obowiązany uzgodnić z powiatowym urzędem pracy, właściwym dla jego siedziby lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy, zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników - w tym pracowników niepełnosprawnych - dotyczące pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego oraz szkoleń.

W przypadku zwolnienia monitorowanego, pracodawca jest zobowiązany podjąć działania polegające na zapewnieniu pracownikom przewidzianym do zwolnienia, będącym w trakcie wypowiedzenia lub w okresie 6 miesięcy po rozwiązaniu stosunku pracy albo stosunku służbowego, usług rynku pracy realizowanych w formie programu. Wykonawcami programu mogą być powiatowe urzędy pracy, agencje zatrudnienia lub instytucje szkoleniowe, zaś finansować go może sam pracodawca, pracodawca i odpowiednie jednostki administracji publicznej, a także, na podstawie porozumienia, organizacja i osoby prawne przy udziale pracodawcy.

Najczęściej stosowane formy pomocy w programach dla zwalnianych pracowników to:

- pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe,
- środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej,
- szkolenia zawodowe,
- zatrudnienie na miejscach pracy współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy (prace interwencyjne, roboty publiczne itd.),
- zatrudnienie w ramach dofinansowania do wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia,
- bony na zasiedlenie,
- bony zatrudnieniowe.

W ramach swoich działań powiatowe urzędy pracy wspierają wszystkie osoby tracące pracę. Przekazują im informacje o ofertach pracy oraz w trybie pilnym podejmują inne niezbędne działania skutkujące jak najkrótszym pozostawaniem ww. osób bez zatrudnienia.

Odnosząc się do poruszonych w treści interpelacji zagadnień dotyczących polityki rządu wobec polskiego przemysłu, należy wskazać, że te kwestie nie dotyczą ustawowych zadań Ministra Aktywów Państwowych, do którego należy wykonywanie praw z akcji Skarbu Państwa w spółkach. W związku z powyższym, na podstawie informacji pozyskanych od właściwych w tych kwestiach, Ministerstwa Klimatu i Środowiska (dalej: MKiŚ) oraz Ministerstwa Rozwoju i Technologii (dalej: MRiT), przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Rząd jest w trakcie prac nad **Średniookresową Strategią Rozwoju Kraju 2035**, której częścią ma być aktywna polityka wobec przemysłu. Na obecnym etapie prac MRiT zakłada, że znajdą się w niej przesądzenia dotyczące działań adresowanych zarówno do przemysłów energochłonnych (takich jak branże chemiczna, metalowa, mineralna czy papiernicza), jak i nastawione na rozwój nowych zdolności przemysłowych (przecieranie szlaków w nowych sektorach lub awans w łańcuchach wartości sektorów już w kraju obecnych). Dla branż energochłonnych szczególnie istotne będzie wsparcie finansowe na realizację inwestycji dekarbonizacyjnych.

Obecnie sektory energochłonne korzystają z kilku narzędzi osłonowych przed nadmiernym spadkiem konkurencyjności w stosunku do przedsiębiorstw z krajów o niższych standardach ESG.

Od 2026 r. pełną funkcjonalność osiągnie *mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂* (**CBAM**, *Carbon Border Adjustment Mechanism*), obecnie będący w fazie roboczej. Od następnego roku importerzy aluminium, żelaza, stali, cementu, wodoru, nawozów i energii elektryczną będą musieli nabywać i składać certyfikaty CBAM odpowiadające emisjom CO₂ powiązanych z ich towarami – koszt nabycia certyfikatów CBAM będzie powiązany z ceną uprawnień EU ETS, co będzie gwarantować równe pole gry dla producentów z UE zobowiązanych do nabywania tych uprawnień emisyjnych oraz producentów z krajów trzecich. Do tego czasu mechanizmem kompensującym możliwą przewagę związaną ze zróżnicowaniem między UE a innymi rynkami polityk publicznych w zakresie internalizowania kosztów emisji CO₂ są przydziały **darmowych uprawnień** EU ETS (CBAM zastąpi darmowe uprawnienia).

Wybrane sektory i podsektory energochłonne (te szczególnie narażone na ryzyko ucieczki emisji poza UE) korzystają także z pomocy publicznej w ramach **rekompensat pośrednich kosztów emisji** (części kosztu energii wynikającego z tego, że przedsiębiorstwo energetyczne przed jej sprzedażą do odbiorców przemysłowych samo też nabywa uprawnienia emisyjne ETS). Na rekompensaty dla tych przedsiębiorstw przeznaczone może być do 25% przychodów ze sprzedaży uprawnień w systemie ETS. Pomoc ta jest w Polsce regulowana ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1215).

Intencją mechanizmu jest zapewnienie warunków konkurencyjnych dla krajowego przemysłu energochłonnego, w tym chemicznego, narażonego na ryzyko przenoszenia produkcji do krajów trzecich, gdzie ceny energii elektrycznej nie zawierają kosztów związanych z zakupem uprawnień do emisji CO₂. Budżet na rekompensaty na lata 2020 - 2031 wynosi ok. 43 mld zł. W latach 2020-2023 udzielono krajowemu przemysłowi wsparcia finansowego łącznie na kwotę ponad 3,6 mld zł, natomiast w 2024 roku poziom wypłat dla przedsiębiorstw energochłonnych osiągnął poziom ponad 2,6 mld zł.

W celu pomocy przedsiębiorstwom borykającym się z trudnościami prowadzenia działalności, MRiT w oparciu o zapisy ustawy *o zasadach realizacji programów wsparcia przedsiębiorców w związku z sytuacją na rynku energii w latach 2022-2024* przygotowało programy mające na celu złagodzenie przedsiębiorstwom produkcyjnym obciążeń związanych z wysokimi cenami energii elektrycznej i gazu. W ramach trzech programów stanowiących pomoc dla przemysłu energochłonnego w związku z cenami gazu ziemnego i energii elektrycznej przyznane zostało wsparcie przedsiębiorstwom za koszty kwalifikowane poniesione w latach 2022-2024.

W ramach programu za koszty poniesione w 2022 r. MRiT udzieliło pomocy publicznej 195 podmiotom na łączną kwotę ok. 2,3 mld zł. Natomiast w ramach programu za koszty poniesione w 2023 r. pomocy udzielono 346 przedsiębiorcom na kwotę ok. 2,5 mld zł.

Z końcem grudnia 2024 r. wypłacono pomoc beneficjentom programu „*Pomoc dla przemysłu energochłonnego związana z cenami gazu ziemnego i energii elektrycznej w 2024 r.*”. Pomoc udzielona została 187 przedsiębiorcom, w tym 3 przedsiębiorcom małym, 33 średnim i 151 dużym. Suma udzielonej pomocy wynosi ponad 363 mln zł.

"Siarkopol" S.A. skorzystała z ww. programów i otrzymała wsparcie za koszty poniesione w roku 2022 i 2023 w łącznej wysokości 6 259 392,65 zł.

Ponadto w Unii Europejskiej wszystkie przedsiębiorstwa (nie tylko energochłonne) mają możliwość skorzystania z **unijnych instrumentów ochrony rynku** przed praktykami nieuczciwej konkurencji tj. dumpingiem i subsydiowaniem produkcji (postępowania antydumpingowe i antysubsydyjne). Wszczęcie postępowania ochronnego wymaga jednak wniosku większej grupy producentów (reprezentujących min. 25% produkcji unijnej), istotna jest zatem samoorganizacja w środowisku branżowym. Informacje o możliwościach skorzystania z tych instrumentów przedsiębiorcy mogą znaleźć na stronie: <https://www.gov.pl/web/rozwoj-technologie/srodki-ochronne>.

Do zagadnień dotyczących polityki rządu wobec polskiego przemysłu odniósł się także

Minister Klimatu i Środowiska, który poinformował, że opracował projekt aktualizacji **Krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu** (aKPEiK), który w IV kw. 2024 r. został poddany konsultacjom publicznym¹. Dokument wskazuje kierunki transformacji klimatyczno-energetycznej krajowej gospodarki i jej głównych sektorów, w tym przemysłu. Polityka przedstawiona w projekcie aktualizacji KPEiK w scenariuszu WAM (With Additional Measures), zakłada kompleksowe działania mające na celu poprawę konkurencyjności polskiej gospodarki, w tym poprzez obniżenie kosztów produkcji energii. Jak wskazują analizy przygotowane w ramach aKPEiK, aktywny proces transformacji energetycznej w kierunku gospodarki zeroemisyjnej opartej na krajowych zasobach energii przyczyni się do obniżenia kosztów produkcji energii o ok. 13% do roku 2030 i około 33% do roku 2040. Co więcej, aktywny proces transformacji oparty na intensywnym procesie innowacji i modernizacji w przemyśle przyspieszy wzrost PKB, który prognozowany jest na poziomie średnio 4,13% rok do roku w okresie 2026-2030.

Należy pamiętać iż Polska, pozbawiona dostępu do własnych zasobów ropy naftowej, boryka się z ograniczoną ilością paliw gazowych i węglowych. Krajowe zasoby gazu są ograniczone, a wydobycie węgla staje się coraz droższe. W ramach aktualizacji KPEiK, przewiduje się dwa główne działania: modernizację istniejącego przemysłu oraz stymulację rozwoju nowego - opartego na krajowych zasobach energii odnawialnej i energii jądrowej (EJ). W celu długoterminowego obniżenia kosztów energii, kluczowym elementem polityki jest znaczące zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii (OZE) w miksie energetycznym Polski. Obecne działania koncentrują się na przyspieszeniu rozwoju morskich i lądowych farm wiatrowych, które mają zapewnić efektywne kosztowo dostawy energii. Dodatkowo, dynamiczny rozwój sektora fotowoltaiki pozwoli nie tylko na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, ale także na decentralizację źródeł energii, co wpłynie korzystnie na lokalne społeczności i przemysł. Gaz ziemny, magazyny energii i magazyny ciepła, a docelowo biogaz, biometan, EJ i wodór odnawialny w oparciu o nowoczesne sieci przesyłowe będą wykorzystywane do stabilizowania systemu elektroenergetycznego opartego o rosnący udział OZE.

Obecnie trwają dalsze prace nad **Krajowym planem**, w tym analiza i implementacja wniosków po konsultacjach publicznych oraz aktualizacja prognoz klimatyczno-energetycznych. W scenariuszu aktywnej transformacji (tzw. WAM), MKiŚ widzi możliwości zwiększenia potencjału i odporności sektora przemysłu dzięki podejmowaniu m.in. następujących działań:

- a) dostawy energii elektrycznej z krajowych źródeł odnawialnych,
- b) zmianie metod dostarczania ciepła wysokotemperaturowego w oparciu o krajowe paliwa odnawialne,
- c) eliminowaniu emisji procesowych wynikających z emisyjnych przemian chemicznych,
- d) zastosowaniu technologii CCS i CCII wychwyty CO₂.

Tania, krajowa, odnawialna energia elektryczna będzie stymulowała powszechną elektryfikację gospodarki, co pozwoli na obniżenie kosztów zużycia energii. Temu procesowi musi jednak towarzyszyć wzrost efektywności energetycznej (to m.in. niższe zużycie energii dzięki podniesieniu efektywności procesów energochłonnych i zastosowaniu technologii oszczędności energii) w każdym sektorze, w szczególności w przemyśle.

Nacisk kładzie się również na szersze wykorzystanie biometanu i wodoru zeroemisyjnego (produkowanego z krajowych źródeł energii odnawialnej), które odegrają kluczową rolę w dekarbonizacji sektora przemysłowego. Zielony wodór, produkowany przy użyciu energii odnawialnej, zostanie wykorzystany w procesach produkcyjnych, umożliwiając redukcję kosztów energii. Z kolei biometan pozyskiwany z odpadów organicznych, będzie w kolejnych latach wykorzystywany w przemyśle jako alternatywa dla tradycyjnych źródeł energii.

Bardzo ważną częścią w projekcie aktualizacji KPEiK będą działania dedykowane realizacji postawionych celów. Rząd RP wdraża mechanizmy wsparcia finansowego dla inwestycji m.in. w odnawialne źródła energii (OZE), magazynowanie energii i ciepła, rozwój sieci przesyłowych etc., co ma na celu zachęcenie przedsiębiorstw do modernizacji oraz zwiększenia efektywności energetycznej. Inwestycje te obejmują również rozwój infrastruktury magazynowania energii, co pozwala na lepsze zarządzanie zmiennością

produkcji z odnawialnych źródeł pogodozależnych.

Realizacja założeń przedstawionych w projekcie aktualizacji KPEiK, w tym rozwój nowych technologii, ma nie tylko doprowadzić do obniżenia kosztów energii, ale także wzmocnić konkurencyjność polskiego przemysłu na rynku globalnym oraz przyczynić się do budowy zrównoważonego i innowacyjnego systemu energetycznego. Przemysł energochłonny wymaga szczególnego podejścia. Dlatego w finalnym dokumencie aktualizacji KPEiK zostaną zapisane szczegółowe działania dedykowane temu sektorowi.

Z poważaniem

Jakub Jaworowski

Minister

dokument podpisany elektronicznie

1060426.3878450.3111072

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów